नुपुरलामकर्दमधारिणा अवर्धंव. 86,20. हर. 1,17. क्ला र्राध्यक्र्यम् Раййат. III, 107. तेलकर्दमिरिग्धाङ्गाः Suça. 1,105,14. कार्दमाभ 2,429,12. b) Sünde Unadik. im ÇKDa. — c) eine best. Pflanze Suça. 2,100,20. 152, 7. eine best. giftige Knolle 253,4 (कर्दमाच्य). H. 1198; vgl. कर्दमक. d) N. pr. eines Någa (vgl. कर्दमका) MBu. 1,1561. eines Pragapati 12, 2211. fg. R. 3,20,7. entspringt aus Brahman's Schatten, Gemahl der Devahûti und Vater Kapila's Baåg. P. 2,7,3. 3,12,27.55. 21,3. fgg. VP. 49, N. 2. 54, N. 7. ein Sohn des Pragapati Pulaha 83, N. 6. — 2) f. कर्दमी Name einer Pflanze (s. मुद्दम्) Vaid. im ÇKDa. — 3) n. Fleisch Cabbak. im ÇKDa.

2. कर्र्में adj. mit Schlamm, Bodensatz, Schmutz, Unreinigkeit versehen gana ऋशिश्वादि zu P. 5,2,127. कर्रमाम्भानिभ Suça. 2,471,2. वर्त्म (Augenlid) कर्रमम् 309,5. 306,4. 333,1.

कर्मक (von कर्म) gana ऋष्यादि zu P. 4,2,80 (चतुर्घर्घेषु). 1) eine best. Körnerfrucht Suça. 1,73,5. 195,6. eine best. giftige Knolle 2,252,6. — 2) m. eine Schlangenart Suça. 2,265,16. — Vgl. कर्दम.

कर्निहाडा oder ेहाडान् (क ॰ + हा॰) m. N. pr. eines Mannes, eines Sohnes von Kshemagupta, Riéa-Tar. 6, 200. 325. 341.

कर्रमारक (कर्म + त्रारक; vgl. कन्यार, पत्यार) m. ein Ort wohin der Koth u. s. w. getragen wird, Abtritt ÇABDAR. im ÇKDR.

कर्दमित (von 1. कर्दम) adj. = 2. कर्दम gaņa तार्कादि zu P. 5,2,36. कर्दमिती (wie eben) f. eine sumpfreiche Gegend gaņa पुष्करादि zu P. 5,2,135.

कर्दि मैंल (wie eben) gaṇa काशादि zu P. 4,2,80 (चतुर्घर्षेषु). n. N. pr. einer Localität: एतत्कर्दमिलं नाम भरतस्याभिषेचनम् MBu. 3,10692.

कर्प् s. क्रप्.

कर्पर 1) m. n. g a n a श्रध्यादि zu P. 2,4,31. AK. 3,6,4,33, v. l. Siddu. K. 249, a, 3. Lappen AK. 2,6,8,16. H. 676. ç. 133. पुस्तकच्कादनपारयानि परिकर्परादिन Pankar. 236,25. 237,5. चीरखाउँककर्पर: Katulis. 4,61. कर्परधारिन Lumpen tragend, Bettler Çabdan. im ÇKDn. — Vgl. कार्परिक und पञ्चकर्पर.

कार्परिक (von कार्पर) adj. in Lumpen gehüllt ÇABDAR. im ÇKDR.

कापाँटन् (wie eben) adj. dass. ÇABDAR. im ÇKDR.

कर्षण eine Art Lanze oder Speer DAÇAK. 56,17. — Vgl. क्याप und कर्षर कर्षर 1) Schale, Topf, m. TRIK. 3,3,341. H. 1022. an. 3,529. MBD. r. 124. शर्कारा (Scherbe) कर्परांश AK. 3,4,25,177. ÇABDAK. im ÇKDR. n.: क्लाला उर्ल प्रकृत्या। महत्त्र उनेककर्पराण्यामन् PANKAT. 218,11. कर्पापरि पतितः 12. कर्परकाव्या पारितललाटः 217,22. गार्लपत्यात्कर्परण ज्वलसम्मामाराय प्रवेशास्त्रते. in der PADDU. zu Kâts. ÇR. 2,1. — 2) m. Hirnschale AK. 2,6,2,19. TRIK. H. 627. H. an. MED. — 3) m. eine Art Waffe TRIK. (lies: क्याल st. क्याल). H. an. MED. — 4) m. Ficus glomerata (s. उड्डम्बर्) ÇABDAK. im ÇKDR. — 5) f. कर्परी eine Art Kollyrium AK. 2,9,102. — Vgl. घरकर्पर, मूर्धकर्परी und खर्पर.

कार्याल m. var. l. für कन्द्राल Raman. zu AK. 2,4,9,9. ÇKDR.

कर्पराध m. sand, gravel, a sandy soil Wils. nach der Çabdak. Falsche Lesart für कर्पराध Scherbe; s. u. कर्पर 1.

कर्परिका (demin. von कर्परी) in कर्परिकातुत्य n. ein Kollyrium aus Amomum Xanthorrhiza Roxb. H. 1053. कर्परीक (?) m. Feuer H. ç. 168.

कर्पीस Un. 5,45. m. n. gana ऋर्घचीदि zu P.2,4,31. AK. 3,6,4,35, v. l. Siddh. K. 249,6,7. m. die Baumwollenstaude, Gossypium herbaceum H. 1139 (nach dem Sch. auch n.). कर्पासमूल Suça. 2,481,13. कर्पासघेनुमान्हात्म्य Verz. d. B. H. No. 485. fg. कर्पासाचलदान No. 468. Auch कर्पासी gana विल्वादि zu P. 4,3,136. AK. 2,4,4,4. — Vgl. कार्पास.

कर्पूर Un. 4, 9 1. 1) m. n. Kampfer (die Pflanze, das Harz und die Frucht) AK. 2, 6, 2, 31. Такк. 2, 6, 39. H. 643. Suga. 1, 215, 5. 8. 243, 19. 2, 137, 10. 380, 12. Verz. d. B. H. No. 966. Райкат. II, 58. 47, 7. कर्पूरपूरिका 265, 5. कर्पूरपूरपरिपूर्णमुखी Камар. 9. किंद्या कर्पूरखाउन्वृतिमिक् कुरुत को-द्रवाणी समत्तात् (als etwas Widersinniges) Внакта. 2, 98. Hiervon denom. कर्पूरित sich wie Kampfergeruch verbreiten Dhüatas. 67, 15. — 2) m. N. pr. eines Mannes gana अभादि zu P. 4, 1, 123.

कार्यूरक m. Curcuma Zerumbet Roxb. ÇABDAK. im ÇKDF. — Vgl. वा-ब्राया.

कर्पूरिगार (क⁵ + गार्) n. N. pr. eines Sees oder Teichs (gelblichweiss wie Kampfer) Hir. 26, 12.

कर्पूरितिलक (क° + ति°) 1) m. N. pr. eines Elephanten Hit. 40, 16. — 2) f. °का Bein. der Gajå, einer Freundin der Durgå, Çabdam. im ÇKDa.

कर्प्रतिल (क + तैल) n. Kampfersalbe Ridan. im ÇKDa.

कर्पूरनालिका (क॰ + ना॰) f. eine bes. mit Kampfer zubereitete Speise: घृताध्यम समितया कृत्वा लम्बपुटं ततः। लबङ्गाषणकर्पूर्युतमा सितयान्वि-तम् ॥ पचेदाञ्येन सिद्धमा ज्ञेया कर्पूरनालिका। संयावसदशी ज्ञेया गुणै: क प्रनालिका॥ Вызуара. im ÇKDa.

कर्पूरमञ्जर्ग (कं॰ + म॰) f. Titel eines dramatischen Werkes Sån. D. 202, 1.

कर्यूमणि (क॰ + म॰) m. ein best. weisses, medic. gebrauchtes Mineral Rigan. im ÇKDa.

कर्प्रसास (क॰ + स॰) N. pr. eines Sees oder Teichs Hir. 39, 6.

कार्यरिन् adj. von कार्य ga na स्वास्तादि zu P. 4,2,77.

कर्पूरिंल von कर्पूर gana काशादि zu P. 4,2,80 (चतुर्घर्धेषु).

काफीर m. Spiegel GATADH. im ÇKDR. - Vgl. काकीर.

नर्न, नैर्नित gehen Duirup. 11,26.

कर्बर इ. कर्बर.

कर्बु adj. bunt, gefleckt: (रूप्पयः) सितासिताः कर्बुनीलाः कपिलाः पीत-लोक्ताः Jaós. 3, 166. — Vgl. कर्बुर.

कर्कत m. pl. N. pr. eines Volkes R. 4,40,29.

कार्बुदार (कार्जु + दार?) m. N. eines Baumes, Bauhinia candida Roxb. (श्रेतकाञ्चन) Ratnam. im ÇKDa. u. কাত্ৰন und Riéav. Suça. 1,144,13. 183,8. 219,20. 2,483,11. Nach Çabdam. im ÇKDa. = কাত্ৰিदार d. i. र-क्तकाञ्चन; nach Riéan. im ÇKDa. = নীলক্ষিটো Barieria caerulea Roxb.

कर्बुदारक m. N. eines Baumes, Cordia latifolia Roxb. (झेटमालक), Rióan. im ÇKDa.

করি und করি (von করি) 1) adj. gefleckt, gesprenkelt (als m. die Farbe selbst) AK. 1, 1, 1, 26. 3, 4, 25, 168. Taik. 3, 3, 335. H. 1398. an. 3, 528. Med. r. 123. von einem Scorpion Suça. 2, 293, 3. Blutegel 1, 40, 12. vom